

ת"פ 13874/01/16 - המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי נגד אדברד נוז

בית משפט השלום בקריית גת

18 אפריל 2017

ת"פ 13874-01-16 המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי נ' נוז

בפני כב' השופט משה הולצמן

המאשימה

המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי

ע"י ב"כ עוה"ד לפידות מליאור אברמוביץ' ושות'

באמצעות ע"ד רעות גז עקיבא

נגד

הנאשם

אדברד נוז

הכרעת דין

1. בגדרו של הליך זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשם, בשל השלכת בדל סיגריה מרכב, כך לפי הטענה, ובשל ביצוע עבירה לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ב)(1) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק שמירת הניקיון**").
2. כתב האישום הוגש לאחר שהנאשם הודיע על רצונו להתייצב בבית המשפט ולהישפט, תחת לשלם את סכום הקנס בסך של 250 ש"ח שנקבע בעניינו, וזאת לפי סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**").
3. נערכו דיונים להקראת כתב האישום ולשמיעת הראיות, והצדדים הגישו סיכומים קצרים בכתב. הצדדים הסכימו להמצאת הכרעת הדין ללא צורך בהתייצבותם לדיון (ע' 13, ש' 16).
4. בכתב האישום נטען כי ביום 14.7.2015, בשעה 13:54 בערך, בשדרות מנחם בגין, לכיוון מזרח, בצומת אשקלון צפון, הושלכה פסולת מסוג בדל סיגריה לרשות הרבים, מבעד חלון של רכב מסוג מזדה, צבע כחול, מספר רישוי 7616265 (להלן: "**הרכב**") שבמועד הנ"ל היה בבעלות הנאשם.
5. אין מחלוקת בין הצדדים כי הרכב היה במקום, בתאריך, ובזמן שנטענו בכתב האישום, וכי היה במועד הרלבנטי בבעלותו של הנאשם. עם זאת, הנאשם הכחיש את הטענה כי השליך בדל סיגריה מבעד לחלון הרכב, כנטען בכתב האישום (דיון הקראה; 25.10.2016; ע' 1).
6. בנסיבות העניין היה על המאשימה להוכיח כי הנאשם השליך בדל סיגריה מבעד לחלון הרכב במקום ובמועד הנ"ל.
7. אקדים ואציין כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, ובכל שהוגש בהליך זה, סבורני שעלה בידי המאשימה להרים את נטל ההוכחה בעניינים השנויים במחלוקת בין הצדדים.
8. המאשימה העידה מטעמה את אלון ירון, המשמש כנאמן ניקיון (להלן: "**הנאמן**"), והגישה באמצעותו את המסמכים הבאים - דו"ח עבירה מיום 14.7.2015 (ת/1). דיסק הקלטה שביצע העד במועד ביצוע העבירה (ת/2). הודעת תשלום קנס, שנשלחה לנאשם, שבה נרשמו פרטי העבירה, סכום הקנס המקורי, ופרטי הרכב ממשרד התחבורה, וכן פרטי הרכב כפי שתועדו על ידי העד (ת/3).
9. לאחר ששמעתי את עדותו של הנאמן, ובחנתי את טענות הצדדים ופרוטוקול הדיון, מצאתי כי עדותו

מהימנה עליי.

מעיקרי עדותו של הנאמן עולה התמונה הבאה-

הנאמן הקליט את פרטי ההתרחשות שנצפו על ידו, בסמוך לקרות המעשה, ומכיוון שההקלטה בוצעה בעת שנהג ברכבו, ומטעמי בטיחות, התיעוד נעשה באופן תמציתי. **"7616265 מזדה כחול, סיגריה צומת אשקלון צפון, 7616265 סופי"**, ההקלטה הושמעה במועד הדיון, והדיסק הוגש כמוצג (ת/2; ע' 4, ש' 24-25; ע' 9, ש' 2-3).

הנאמן היה ברכבו מאחורי רכבו של הנאשם, והבחין בגבר שישב במושב הנהג, עישן סיגריה, והשליך אותה אל הכביש (ע' 5, ש' 20; ע' 6, ש' 3-4; ע' 10, ש' 6-8).

הנאמן שסיגל לעצמו כללים, במשך השנים שהוא משמש כנאמן ניקיון, שהפרטים שתועדו בהקלטה אכן משקפים את המציאות, באמצעות ציון המילה "סופי" בסיום התיעוד (ע' 6, ש' 9-15).

עוד העיד שאינו נוהג לציין בהקלטה את מינו של מבצע העבירה ככל שמדובר בגבר, להבדיל ממקרה שבו אישה ביצעה את העבירה (ע' 8, ש' 11-14).

הנאמן מילא את דו"ח האירוע (ת/1) בביתו באותו היום, ויש אפשרות שהדו"ח הוקלד על ידו בשעות הלילה, כאשר הפרטים היו עדיין שמורים בזיכרונו, ותוך שנסמך על ההקלטה (ע' 7, ש' 9-16).

הנאמן זכר כי במועד ההתרחשות ידו של הנהג הייתה מחוץ לחלון הרכב עם הסיגריה (ע' 10, ש' 11).

10. הנאשם טען בסיכומיו כי העד עבר השתלמות כנאמן ניקיון לפני כ-6 שנים, לא הוצגה תעודת הסמכה, ולטעמו יש לתת משקל למועד הסמכתו לפני מספר שנים. ראוי לציין כי הנאמן ציין בחקירתו הנגדית, **"יש לנו מעת לעת ריענון, מפגשים של המשרד להגנת הסביבה מארגן שבהם חוזרים על הנחיות, מקבלים הסברים, מקבלים דוגמאות לבתי משפט, דברים שצריך לשים עליהם את הדגש"** (ע' 8, ש' 1-3), ומכאן שהסמכתו כנאמן ניקיון לא התמצתה רק בהכשרתו לפני מספר שנים.

מכל מקום, ומבלי לגרוע בחשיבותם של ההסמכה הראשונית, וריענון מקצועי מידי תקופה, סבורני שתיעוד מעשה העבירה הנטען, השלכת פסולת ברשות הרבים, כשלעצמו, אינו מצריך מיומנות מיוחדת.

11. הנאשם טען כי עדותו של הנאמן לגבי אותם הפרטים שלא נכללו בתיעוד המוקלט הינם בבחינת עדות כבושה, שאין מקום ליחס לה משקל של ממש, והכוונה לעדותו שהיה מאחורי הרכב, שרעייתו הייתה עמו, שהבחין בידו של הנהג מבעד לחלון הרכב אוזת סיגריה, ועוד.

עוד טען שיש לתת את המשקל הראוי לכך שהנאמן מילא במועד האירוע לפחות עוד שלושה דו"חות, ולא מן הנמנע שייחס מסכת עובדות מסוימת לאירועים שונים, בשינוי פרטים הנוגעים לסוג הרכב.

סבורני, כפי שצוין לעיל, שיש מקום לתת משקל של ממש לתיעוד בהקלטה, וראיתי לנכון לקבלו כראיה מהימנה, מה גם שמוסכם על הצדדים כי רכבו של הנאשם היה במקום, בתאריך ובשעה שצוינו בכתב האישום.

הנאמן ציין כי רשם את דו"ח האירוע (ת/1) במחשב בביתו, על סמך ההקלטה, בסופו של אותו היום, ובאותו מועד רשם שלושה דו"חות (ע' 7, ש' 19). בדו"ח הנ"ל צוין, בין היתר, כי הנהג היה גבר, ותחת "פרטי האירוע"- **"נסעתי אחרי הרכב הנ"ל והבחנתי בנהג משליך סיגריה אל הכביש"**. מכיוון שהדו"ח האמור נרשם עוד באותו היום שבו התרחש האירוע, סבורני שניתן להחזיק את הנאמן כמי שזכר את פרטי האירוע, למרות שמילא שני דו"חות נוספים, מה גם שהעיד כי אינו נוהג לציין בהקלטה, כבירית מחדל, את מינו של מבצע העבירה, ככל

שמדובר בגבר.

הנאשם העלה השגות לגבי מידת האימון שניתן ליחס לעדותו של הנאמן כי הבחין בידו של הנהג מחוץ לחלון הרכב עם סיגריה מעשנת, מכיוון שתיאור זה של מצב הדברים אינו מופיע בתיעוד המוקלט. סבורני כי יש מקום לתת את המשקל הראוי לטענת הנאמן כי נדרש להקלטת האירוע, בסמוך לאחר שהבחין כי הנהג ברכב שלפניו משליך את בדל הסיגריה מבעד לחלון הרכב, ובבחינת תיאור אמין של מצב הדברים.

הנאמן ציין כי רעייתו נכחה ברכב במועד הרלבנטי והפנה לתיעוד של קולה לקראת סיום ההקלטה, כאשר ציינה כי האירוע שתועד "אינו סופי" והכוונה להישנות עבירות דומות המתועדות על ידו (ע' 9, ש' 10-14).

12. יש לתת את המשקל הראוי לכך שהנאשם בחר שלא להעיד בדיון ההוכחות.

לעניין זה נקבע בסעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי, שעניינו "שתיקת הנאשם", כי הימנעות הנאשם ממתן עדות עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.

13. בסעיף 4(א) לחוק שמירת הניקיון, נקבעה חזקה שלפיה אם הוכח כי פסולת הושלכה מתוך רכב, רואים, בין היתר, את בעל הרכב כאילו הוא השליך את הפסולת, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה את המעשה, ואת זהות האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו.

בעניינו, מכיוון שמצאתי לנכון לקבל את גרסתו של הנאמן כי הנהג שהיה ברכב במועד הרלבנטי, השליך בדל סיגריה מבעד לחלון הרכב, ומכיוון שאין מחלוקת שהרכב היה במקום, בתאריך ובשעה שנטענו בכתב האישום, ואין חולק כי הנאשם הינו בעליו של הרכב, הרי שהחזקה הנ"ל חלה עליו, ורובץ עליו הנטל להוכיח את היפוכם של הדברים, דהיינו- שלא השליך את הפסולת, ואת זהות האדם שהרכב היה ברשותו במועד ההשלכה, או שהרכב נלקח ממנו ללא הסכמתו.

הנאשם בחר שלא להעיד, ולא להביא עדים מטעמו, ומכאן שלא עלה בידו להרים את נטל השכנוע המוטל עליו פי דבר החקיקה הנ"ל.

14. התוצאה היא שמצאתי לנכון להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לפי סעיפים 2, 4 ו- 13(ב)(1) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

15. **דין בעניין טיעונים לעונש יערך ביום 11.7.2017, בשעה 10:00.**

ככל שהצדדים יגבשו הסדר טיעון לגבי העונש, ניתן להגישו טרם מועד הדיון.

16. המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.